

синъ и преждевременно отиде въ гроба. Спомни си: — какъ тя те съветваше, молѣше, заклиняше. Какъ съ сълзи на очи те увещавахе да се поправишъ. Да заживѣешъ чистъ, добродетеленъ животъ — животъ угоденъ на Бога! Но на-

праздно. Сърдцето ти остана твърдо като скала. Ти стана палачъ на своята майка!

Странникътъ не могълъ да издържи тежкитѣ думи. Той почувствувалъ силно вината си. Падналъ върху прѣсния гробъ и безутешно заридалъ.

„Сине, ... Не оставяй майка си; почитай я презъ всички дни на живота си! Угаждай ѝ и не я огорчавай! Помни, сине, че тя е много претеглила за тебе!“

(Библията: кн. Товитъ, гл. 4, ст. 3—4.)

Сираци.

Татко имъ загина въ бойнитѣ поля,
майка имъ починавъ жалъ по него тя.
Клетитѣ сираци ходятъ по просия.

Бледички дечица — съ черна орисия,
тичатъ, молятъ всѣки за корица хлѣбъ.

Боже, помогни имъ, моля се на Тебъ!

Божидаръ Маковъ.